

Rapport

h2>Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het regionale politiekorps Utrecht van zijn aangifte op 19 januari 2006 tegen een politieambtenaar en een officier van justitie - ondanks een toezegging daartoe - geen door hem te ondertekenen proces-verbaal heeft opgemaakt en de aangifte ook niet heeft geregistreerd in het bedrijfsprocessensysteem.

Verder klaagt verzoeker erover dat het arrondissementsparket te Utrecht van bovengenoemde aangifte geen apart dossier heeft opgemaakt, maar deze heeft gevoegd in het dossier van de tegen hem gerichte strafzaak.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 24 maart 2005 hielden ambtenaren van het regionale politiekorps Utrecht verzoeker aan wegens mishandeling van zijn (ex)echtgenote. Verzoeker werd vervolgens als verdachte gehoord door politieambtenaar D. van dit korps. Tegen verzoeker werd vervolgens proces-verbaal opgemaakt onder proces-verbaalnummer X. Dit proces-verbaal werd vervolgens ingestuurd aan de officier van justitie te Utrecht en voorzien van parketnummer Xx.

2. Verzoeker deed vervolgens aangifte tegen zijn (ex)echtgenote wegens het doen van valse aangifte. Ook zij werd naar aanleiding van de aangifte tegen haar gehoord. Ook tegen de (ex)echtgenote werd proces-verbaal opgemaakt onder proces-verbaalnummer Y. Dit proces-verbaal werd vervolgens ingestuurd aan de officier van justitie te Utrecht en voorzien van parketnummer Yy. Deze zaak werd vervolgens op 10 oktober 2005 geseponeerd.

3. Vanaf 26 maart 2005 liet verzoeker de officier van justitie te Utrecht meerdere keren schriftelijk weten dat hij wilde reageren op hetgeen hij tegenover D. had verklaard in proces-verbaal X. Hij was van mening dat D. zijn verklaring op onjuiste wijze had vastgelegd en dat hij onvoldoende tijd had gekregen om de verklaring door te lezen alvorens hij deze had ondertekend.

De officier van justitie antwoordde hierop bij brief van 20 mei 2005 dat verzoekers brieven hierover in het dossier werden gevoegd, zodat de rechtbank daarvan zou kunnen kennisnemen.

4. Op 24 november 2005 veroordeelde de politierechter te Utrecht verzoeker wegens het hiervóór genoemde strafbare feit. Verzoeker ging tegen dit vonnis in hoger beroep bij het gerechtshof te Arnhem.

5. Bij brief van 1 december 2005 klaagde verzoeker er bij de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht over dat hij bij de politie geen aangifte mocht doen van valsheid in geschrifte tegen politieambtenaar D.

6. Op 19 januari 2006 werd verzoeker door ambtenaar G. van het regionale politiekorps Utrecht in de gelegenheid gesteld om op het politiebureau aangifte te komen doen van valsheid in geschrifte tegen politieambtenaar D. Gelijktijdig deed hij aangifte tegen een officier van justitie, omdat verzoeker was gebleken dat zijn brieven niet in het strafdossier waren gevoegd.

7. Bij brief van 13 februari 2006 diende verzoeker nogmaals een klacht in bij de korpsbeheerder. Verzoeker stelde hierin dat hij zijn verhaal op papier had gezet en ten behoeve van zijn aangifte op 19 januari 2006 aan ambtenaar G. had gegeven. G. vond dit erg prettig, en had verzoeker toegezegd een voorblad te maken met pleegdatum en andere gegevens. Hij zou daarmee een week later bij hem langskomen voor goedkeuring en ondertekening van dit proces-verbaal. Dit was echter niet gebeurd. G. had zijn brief namelijk direct per fax doorgezonden aan de officier van justitie, zonder hiervan proces-verbaal op te maken en zonder de aangifte te registreren.

Verzoeker wilde dat dit alsnog gebeurde, omdat een formele registratie volgens hem nodig was voor eventuele juridische stappen, zoals een beklagprocedure bij het gerechtshof.

8. De korpsbeheerder liet hierop bij brief van 9 maart 2006 weten dat de klacht niet in behandeling werd genomen, omdat de beslissing over het vervolg van de aangifte onder de verantwoordelijkheid van het Openbaar Ministerie viel. Verzoeker werd dan ook naar dit bestuursorgaan verwezen.

In antwoord op nadere vragen van verzoeker liet de korpsbeheerder bij brief van 27 maart 2006 nog aan hem weten dat politieambtenaar G. zijn aangifte tegen politieambtenaar D. en ook tegen de officier van justitie schriftelijk had vastgelegd. De aangifte was vervolgens verzonden naar het arrondissementsparket te Utrecht.

Verder deelde de korpsbeheerder aan verzoeker mee dat er in het vervolg niet meer op zijn brieven over de aangifte zou worden gereageerd, omdat de verantwoordelijkheid hierover bij het Openbaar Ministerie lag.

9. Op 29 maart 2006 wendde verzoeker zich tot de Nationale ombudsman met de klacht dat zijn aangifte niet correct was opgenomen en geregistreerd. Voorts had verzoeker er twijfels over of zijn aangifte daadwerkelijk was ingestuurd aan het arrondissementsparket.

Een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman deed hierop telefonisch navraag bij zowel de politie als bij het arrondissementsparket.

In antwoord hierop liet een medewerker van het regionale politiekorps Utrecht op 18 april 2006 weten dat de aangifte op 19 januari 2006 direct was doorgestuurd aan het Openbaar Ministerie. De aangifte was ook opgenomen in het bedrijfsprocessensysteem van de politie (BPS), aldus de medewerker.

Een medewerker van het arrondissementsparket liet op 10 mei 2006 weten dat de aangifte inderdaad op 19 januari 2006 was ontvangen. Er was zojuist een ontvangstbevestiging naar verzoeker uitgegaan. De Nationale ombudsman informeerde verzoeker hierover en sloot vervolgens het dossier.

10. Bij brief van 10 mei 2006 deelde het arrondissementsparket te Utrecht aan verzoeker mee dat na overleg met de behandelend advocaat-generaal te Arnhem was besloten om op dat moment geen beslissing te nemen omtrent het wel of niet in behandeling nemen van zijn aangifte, maar om eerst de afdoening van zijn strafzaak in hoger beroep af te wachten. Zodra de uitspraak in deze zaak onherroepelijk was, zou hij nader worden bericht. Voorts werd aan verzoeker aangegeven dat het hem uiteraard vrijstond om hetgeen hij in zijn aangifte had gemeld ook ter kennis te brengen aan het gerechtshof, waarop het gerechtshof dan tijdens het hoger beroep zou kunnen beslissen of en zo ja, op welke wijze dit nader zou moeten worden onderzocht.

Deze brief had als kenmerk het correspondentienummer YYY.

11. Op 30 mei 2006 trok verzoeker het tegen zijn strafzaak ingediende hoger beroep bij het gerechtshof in.

12. Bij brief van 19 juli 2006 liet het arrondissementsparket te Utrecht aan verzoeker weten dat was gebleken dat het hoger beroep was ingetrokken, waardoor de aangifte van 19 januari 2006 verder in behandeling kon worden genomen. Het parket had hiertoe aan het Bureau Veiligheid en Integriteit van de politie Utrecht de opdracht gegeven een oriënterend onderzoek in te stellen naar zijn aangifte tegen de politieambtenaar.

De aangifte tegen de officier van justitie zou op het parket in behandeling worden genomen.

13. Inmiddels had verzoeker bij brief van 12 mei 2006 een klacht over de hoofdofficier van justitie te Utrecht ingediend bij het College van procureurs-generaal. In het oordeel over de klacht liet de minister van Justitie bij brief van 14 augustus 2006 aan verzoeker weten dat zijn aangifte tegen D. weldegelijk was geregistreerd, maar tijdens het nog lopende hoger beroep in overleg met de advocaat-generaal bij het gerechtshof bij het strafdossier was gevoegd. Van een poging om de aangifte te verdonkeremanen was derhalve geen sprake geweest. Deze brief had als kenmerk de correspondentienummers XXX, YYY en ZZZ.

De minister bleek de informatie betreffende het voegen van de aangifte in het strafdossier te hebben afgeleid uit een aan het college gerichte brief van 23 mei 2006 van de

hoofdofficier van justitie te Utrecht. In deze brief was onder meer opgenomen dat de aangifte op het parket bekend was, maar niet in de vorm van een proces-verbaal en/of dossier met zelfstandig parketnummer bij het parket was geregistreerd. Dit was volgens de hoofdofficier vooralsnog niet nodig geweest. De aangifte was bij het dossier gevoegd.

14. Bij brief van 14 december 2006 liet het arrondissementsparket te Utrecht aan verzoeker weten dat zowel de zaak tegen politieambtenaar D. als tegen de officier van justitie was geseponneerd.

Deze brief had als kenmerk de correspondentienummers XXX, YYY en ZZZ.

I. Ten aanzien van het regionale politiekorps Utrecht

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat politieambtenaar G. van zijn aangifte op 19 januari 2006 tegen een politieambtenaar en een officier van justitie - ondanks een toezegging daartoe - geen door hem te ondertekenen proces-verbaal heeft opgemaakt en de aangifte ook niet heeft geregistreerd in het bedrijfsprocessensysteem.

2.1 De korpsbeheerder achtte de klacht met betrekking tot het niet-opmaken van een proces-verbaal niet gegrond. Tijdens het gesprek met politieambtenaar G. op 19 januari 2006 bleek dat verzoeker zijn relaas dusdanig op papier had gezet dat alle elementen noodzakelijk voor een aangifte al hierin stonden vermeld. Omdat het doen van aangifte in principe vormvrij is, besloot de politie destijds om dit schrijven formeel aan te merken als zijnde de aangifte van verzoeker waarmee kon worden verder gewerkt, aldus de korpsbeheerder. Dit was in die zin ook aangegeven aan verzoeker.

Tijdens overleg met de officier van justitie te Utrecht over de aangifte, verzocht de officier om de aangifte direct aan haar te faxen, zodat deze in behandeling kon worden genomen op het parket, aldus de korpsbeheerder.

2.2 De korpsbeheerder achtte de klacht met betrekking tot het niet-registreren van de aangifte in het BPS van de politie wel gegrond. Omdat de aangifte direct werd doorgeleid aan de officier van justitie, had inderdaad geen registratie in het BPS plaatsgevonden.

Het was volgens de korpsbeheerder gebruikelijk dat aangiften tegen eigen personeel niet in het BPS werden geregistreerd, om zo de privacy van de betrokken politieambtenaar te waarborgen.

Desalniettemin was het beter geweest om de aangifte door middel van een 'fake-aangifte' te registreren in het BPS en te voorzien van een wachtwoord. Met 'fake-aangifte' werd bedoeld een aangifte met verwijzing naar de originele aangifte zijnde het door verzoeker ondertekende schrijven. Dat dit niet was gebeurd, had de belangen van verzoeker echter

geenszins geschaad, omdat het parket de aangifte immers direct had opgepakt, aldus de korpsbeheerder.

3. Betrokken ambtenaar G. verklaarde tijdens het onderzoek dat hij verzoeker op verzoek van de districtschef op 19 januari 2006 ontving op het politiebureau te Mijdrecht voor het opnemen van een aangifte tegen een politieambtenaar en tegen een officier van justitie. Verzoeker had zijn hele verhaal al op papier gezet. G. had dit papier in ontvangst genomen. Vervolgens hadden G. en verzoeker deze schriftelijke aangifte doorgenomen en had G. hem meegedeeld dat hij deze aangifte met de districtschef zou bespreken.

G. had hem echter niet toegezegd dat hij een proces-verbaal zou opmaken van zijn aangifte. Het papier van verzoeker kon immers al als aangifte worden beschouwd. G. had volgens zijn verklaring ook niet gezegd dat verzoeker een proces-verbaal zou moeten ondertekenen. Onderaan zijn schriftelijke aangifte had verzoeker namelijk al een handtekening gezet, dus dit was niet nodig, aldus G.

Direct na het gesprek met verzoeker had G. de aangifte afgegeven aan de districtschef. Deze had contact gehad met de officier van justitie, waarna was besloten om de aangifte direct door te sturen. G. had de aangifte niet geregistreerd, omdat hij de aangifte direct had doorgegeven aan de districtschef en er verder niets mee had gedaan, aldus G.

Beoordeling

4. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken. Dit vereiste houdt onder meer in dat de politie in ieder geval de gegevens van een aangever in het BPS registreert om zo te kunnen bijdragen aan goede informatievoorziening (zie Achtergrond, onder 1.).

5. Vaststaat dat politieambtenaar G. in het geheel geen gegevens met betrekking tot de aangifte van verzoeker in het BPS heeft opgenomen. Dit is niet juist en in strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid. Dat G. de aangifte direct heeft doorgegeven aan de districtschef doet hieraan niet af.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

6. Verder stelt de Nationale ombudsman vast dat de korpsbeheerder op 27 maart 2006 in strijd met de waarheid aan verzoeker heeft laten weten dat politieambtenaar G. zijn aanklacht tegen politieambtenaar D. en ook tegen de officier van justitie schriftelijk had vastgelegd. Voorts stelt de Nationale ombudsman vast dat een medewerker van het regionale politiekorps Utrecht op 18 april 2006 eveneens in strijd met de waarheid aan een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman heeft meegedeeld dat de aangifte wel in het BPS zou zijn opgenomen. De Nationale ombudsman acht dit niet juist en twijfelt hierdoor aan de zorgvuldigheid waarmee de politie met de gegevens van verzoeker is

omgegaan.

7. Wat betreft het niet-opmaken van een proces-verbaal van de aangifte ondanks een toezegging daartoe, overweegt de Nationale ombudsman het volgende.

In beginsel is een politieambtenaar niet verplicht om een proces-verbaal van een aangifte op te maken. De aangifte dient wel door de aangever te zijn ondertekend, maar hoeft verder niet te voldoen aan de voorwaarden voor het opstellen van een proces-verbaal (zie Achtergrond, onder 2.).

Wat betreft de toezegging hieromtrent staat de lezing van verzoeker lijnrecht tegenover de lezing van G. Tijdens het onderzoek zijn verder geen feiten of omstandigheden naar voren gekomen die de ene lezing meer aannemelijk maakt dan de andere. Er kan daarom geen conclusie worden getrokken over de juistheid van een van beide lezingen.

De Nationale ombudsman onthoudt zich daarom van een oordeel.

II. Ten aanzien van het arrondissementsparket te Utrecht

Bevindingen

1. Verder klaagt verzoeker erover dat het arrondissementsparket te Utrecht van bovengenoemde aangifte geen apart dossier heeft opgemaakt, maar deze heeft gevoegd in het dossier van de tegen verzoeker gerichte strafzaak.

2. De minister van Justitie achtte de klacht niet gegrond.

Uit navraag bij het College van procureurs-generaal was hem gebleken dat de behandeling van de aangifte in eerste instantie was opgeschort, vanwege de nog lopende strafprocedure tegen verzoeker in hoger beroep met parketnummer Xx. Hiertoe werd besloten vanwege de inhoudelijke relatie tussen de aangifte en die strafzaak. Verzoeker had zijn aangifte immers ook bij de behandeling van het hoger beroep naar voren kunnen brengen. De aangifte werd echter niet gevoegd in het strafdossier, maar in een correspondentiedossier.

Nadat verzoeker het hoger beroep op 30 mei 2006 had ingetrokken, liet het arrondissementsparket bij brief van 19 juli 2006 aan verzoeker weten dat de aangifte verder in behandeling werd genomen. Het parket had het Bureau Veiligheid en Integriteit opdracht gegeven om een oriënterend strafrechtelijk onderzoek in te stellen in het kader van de aangifte tegen D. De aangifte tegen de officier van justitie zou op het parket nader worden onderzocht. Op grond van de verkregen informatie uit de onderzoeken, besloot het parket op 14 december 2006 om de strafzaken tegen D. en tegen de officier van justitie te seponeren.

De minister concludeerde hieruit dat het parket de aangifte los van de strafzaak in behandeling had genomen, en daarop inmiddels had beslist. Het voegen van de aangifte in een dossier met gevoerde correspondentie met verzoeker was een gebruikelijke gang van zaken. Niet alle aangiften leiden tot het toekennen van een parketnummer. In het onderhavige geval had het oriënterend strafrechtelijke onderzoek naar D. al voldoende duidelijkheid geboden en was er voor een nader strafrechtelijk onderzoek geen aanleiding. Ook de beoordeling van de aangifte tegen de officier van justitie noopte niet tot een nader strafrechtelijk onderzoek. Er waren dan ook geen processen-verbaal opgemaakt en dientengevolge waren ook geen gegevens met betrekking tot de aangifte opgenomen in Compas (het registratiesysteem van het OM), aldus de minister.

3. Nu uit de reactie van de minister van Justitie bleek dat zijn aangifte juist niét was gevoegd in het strafdossier, vroeg verzoeker zich in zijn reactie onder meer af waarom zijn aangifte niet had geleid tot het aanleggen van een separaat dossier, zodat zijn aangifte beter traceerbaar zou zijn geweest. Volgens verzoeker was zelfs het Bureau Veiligheid en Integriteit niet in staat geweest om zijn aangifte terug te vinden via de daartoe bestemde registratiesystemen.

Verder snapte verzoeker niet op welk ander dossier de minister doelde. Hij was altijd in de veronderstelling geweest dat hij correspondeerde over zijn strafzaak, en dat die correspondentie dan ook in dat dossier werd opgeborgen, aldus verzoeker.

4. In een nadere reactie liet de minister van Justitie weten dat registratie van de aangifte in de lopende zaak niet aan de orde was, omdat de aangifte als een op zichzelf staande zaak door het parket diende te worden beoordeeld. De aangifte van verzoeker was gevoegd bij de door verzoeker met het parket gevoerde correspondentie. Deze correspondentie was geregistreerd onder de correspondentienummers WWW, XXX, YYY en ZZZ. De aangifte van verzoeker was gevoegd in de correspondentiedossiers XXX en YYY.

In de correspondentiedossiers worden de klachten, waaronder de klachten op grond van artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering, overige correspondentie tussen verzoeker en het parket, de correspondentie tussen het parket en het College van procureurs-generaal aangaande verzoeker en de correspondentie met het gerechtshof bewaard alsmede andere correspondentie met en van verzoeker, die niet direct aan in Compas geregistreerde strafzaken zijn gelieerd, aldus de minister.

Beoordeling

5. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit vereiste brengt mee dat deze informatie juist behoort te zijn.

6. Uit het onderzoek is gebleken dat de aangifte niet is gevoegd in het strafdossier van verzoeker, maar in één van de correspondentiedossiers, die naar aanleiding van de correspondentie met verzoeker over zijn strafzaak op het arrondissementsparket waren aangemaakt. Dit is in tegenstelling tot hetgeen de minister van Justitie verzoeker bij brief van 14 augustus 2006 had meegedeeld, namelijk dat de aangifte wel in het strafdossier was gevoegd. Deze informatie had de minister verkregen van de hoofdofficier van justitie van het arrondissementsparket te Utrecht. Deze informatie was echter niet juist. Hiermee is gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

7. Ten overvloede wordt het volgende overwogen.

Het vereiste van adequate organisatorische voorzieningen houdt in dat bestuursorganen hun administratieve beheer en organisatorisch functioneren inrichten op een wijze die behoorlijke dienstverlening aan burgers verzekert.

Dit brengt met zich mee dat bestuursorganen zorg dienen te dragen voor een deugdelijke organisatie van inkomende aangiften, ongeacht of zij samenhangen met eventueel lopende strafzaken. Hierbij geldt dat deze aangiften in ieder geval in het registratiesysteem van het bestuursorgaan dienen te worden opgenomen.

8. Uit het onderzoek is gebleken dat het arrondissementsparket meerdere keren heeft aangegeven dat de aangifte van verzoeker ook daadwerkelijk als aangifte op het parket is binnengekomen en als zodanig is beschouwd. Niet valt in te zien waarom deze aangifte dan niet als zodanig is geregistreerd en is voorzien van een parketnummer. Dit geldt zeker nu het parket de zaak vervolgens heeft geseponneerd. Voorts zou dit ook in lijn zijn geweest met de wijze waarop de tegenaangifte tegen de (ex)echtgenote is afgedaan. Het is daarom niet juist geweest dat het arrondissementsparket slechts het correspondentiedossier, waarin zich onder meer de aangifte bevond, heeft geregistreerd. De aangifte had in Compass dienen te worden vermeld.

CONCLUSIE

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Utrecht is gegrond ten aanzien van het niet-registreren van de aangifte, wegens schending van het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

Ten aanzien van het, ondanks een toezegging daartoe, niet-opmaken van een proces-verbaal van de aangifte onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel.

De klacht over het arrondissementsparket te Utrecht is gegrond, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

Onderzoek

Bij brief van 29 maart 2006 wendde de heer E. te Vinkeveen zich tot de Nationale ombudsman met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Utrecht en over een gedraging van het arrondissementsparket te Utrecht. Na een interventie door het Bureau Nationale ombudsman werd het dossier gesloten.

Op 30 augustus 2006 ontving de Nationale ombudsman nogmaals een verzoekschrift van de heer E., met wederom een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Utrecht en over een gedraging van het arrondissementsparket te Utrecht.

Naar deze gedragingen, die worden aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht (de burgemeester van Utrecht) en een gedraging van de minister van Justitie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder en de minister van Justitie verzocht om op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder, de minister van Justitie en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Verder is een politieambtenaar telefonisch gehoord.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De minister van Justitie deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De korpsbeheerder en betrokken ambtenaar G. deelden mee dat het verslag hen geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Brief van verzoeker van 29 maart 2006 met bijlagen.

Telefonische informatie van het regionale politiekorps van 18 april 2006.

Telefonische informatie van het arrondissementsparket te Utrecht van

10 mei 2006.

Verzoekschrift van verzoeker van 28 augustus 2006 met bijlagen.

Verzoekers brieven van 3 januari, 5 februari en 6 en 20 maart 2007, met bijlagen.

Reactie van de korpsbeheerder van 10 april 2007.

Reactie van de minister van Justitie van 7 mei 2007 met bijlagen.

Reacties van verzoeker van 5 en 6 juni 2007.

Nadere reactie van de korpsbeheerder van 6 augustus 2007.

Nadere reactie van verzoeker van 30 augustus 2007.

Nadere reactie van de minister van Justitie van 5 november 2007.

Verklaring van betrokken politieambtenaar G. van 28 november 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Reglement BPS politie register regionaal politiekorps

"Modelreglement BPS voor een politieregister dat deels geautomatiseerd en deels handmatig gevoerd wordt. (Code-nr 02/243)

(...)

Art. 2.

1. Het register heeft tot doel de informatievoorziening in het kader van de uitvoering van artikel 2 van de Politiewet 1993 mogelijk te maken (...).

(...)

Art. 10.

In het register worden gegevens opgenomen betreffende de volgende categorieën van personen:

a. verdachten;

b. aangevers, melders;

(...)."

2.1 Artikel 163 van het Wetboek van Strafvordering (Sv)

"1. De aangifte van eenig strafbaar feit geschiedt mondeling of schriftelijk bij den bevoegden ambtenaar, hetzij door den aangever in persoon, hetzij door een ander, daartoe door hem van eene bijzondere schriftelijke volmacht voorzien.

2. De mondelinge aangifte wordt door den ambtenaar die haar ontvangt, in geschrifte gesteld en na voorlezing door hem met den aangever of diens gemachtigde ondertekend. Indien deze niet kan teekenen, wordt de reden van het beletsel vermeld.

3. De schriftelijke aangifte wordt door den aangever of diens gemachtigde ondertekend. Met een ondertekende aangifte wordt gelijkgesteld de aangifte die langs elektronische weg is gedaan, mits deze voldoet aan de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur gestelde eisen. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen beperkingen worden aangebracht in de gevallen waarin aangifte langs elektronische weg kan worden gedaan.

(...)"

2.2 Commentaar op het Wetboek van Strafvordering, A.L. Melai & M.S. Groenhuijsen e.a., aantekeningen 6 en 7 bij artikel 163 (suppl. 143, augustus 2004)

"6 Op schrift stellen

De opsporingsambtenaar die een mondelinge aangifte in ontvangst neemt, stelt deze op schrift en laat deze na voorlezing door de aangever of diens gevolmachtigde ondertekenen. De opsporingsambtenaar ondertekent deze zelf ten bewijze van het feit dat hij de aangifte in ontvangst heeft genomen. Dit schriftelijke stuk dient beschouwd te worden als een authentieke akte welke niet op ambtseed wordt opgemaakt. Het schriftelijk stuk is geen proces-verbaal en hoeft derhalve niet te voldoen aan de eisen die in artikel 153 (zie hierna, onder 2.3; N.o.) gesteld zijn. Het feit dat een aangifte geen proces-verbaal is dat moet voldoen aan de eisen gesteld in artikel 153, blijkt ook uit het feit dat in de art. 156 en 157 naast processen-verbaal ook over aangiften wordt gesproken; met deze termen worden blijkbaar door de wetgever verschillende zaken aangeduid.

7 Ondertekening

Een aangifte moet ondertekend worden. De strekking van ondertekening van een aangifte is meerledig. In het geval van een mondelinge aangifte is de strekking van het plaatsen van een handtekening dat de aangever zich akkoord verklaart met de schriftelijke

weergave van de mondelinge aangifte. In het geval van een schriftelijke aangifte is de strekking van de ondertekening dat de aangever er niet te lichtvaardig toe overgaat om aangifte te doen."

2.3 Artikel 153 Sv

"1. Het proces-verbaal wordt door hen opgemaakt op hun ambtseed of, voor zover zij die niet hebben afgelegd, door hen binnen tweemaal vier en twintig uren beëdigd voor een hulpofficier van justitie die daarvan een verklaring op het proces-verbaal stelt.

2. Het wordt door hen persoonlijk opgemaakt, gedagtekend en ondertekend; daarbij moeten tevens zoveel mogelijk uitdrukkelijk worden opgegeven de redenen van wetenschap."